

jištěnec před dokonáním čekací doby, budou zaplacené příspěvky vráceny jeho pozůstalým.

Výše důchodů se bude řídit jednak podle desíti pojistných tříd, jednak podle počtu zaplacených příspěvků. Vdovská renta bude činit 50%, sirotčí důchod 15% důchodu, na který by zesnulý měl nárok v případě invalidity. Invalidní důchod bude zvyšován o 10% základní výše za každé dítě.

Pojištěnec, který platil příspěvky v různých pojistných třídách, může žádati důchod vypočítaný na základě průměru příslušných tříd. Osobám, požívajícím důchodu pod 100 šilinků měsíčně, bude po dobu jednoho roku v případě nutnosti přiznáno jisté nadlepení ze zaopatřovacího fondu, který bude k tomuto účelu zřízen.

J. Bílý.

Zprávy.

Zákon o dopravních značkách pro silniční dopravu, jehož vládní návrh byl v únoru projednáván ve sněmovně, je dalším z řady zákonů, jež si vynucuje rostoucí silniční doprava. Látka, kterou se obírá, má být upravena velkým silničním zákonem, — jehož osnova již prodléla několik redakcí a jejíž konečné stadium je jisté ještě vzdálené, když i důvodová zpráva tohoto návrhu říká, že »důležitost a obsáhlost osnovy silničního zákona si vyžádá ještě určité doby k ústavnímu projednání«. Proto osnova zákona o dopravních značkách má předbíhat a zaplnit nejn nutnější mezeru.

Jde o zákon rámcový, který skoro všechny podrobnosti odkazuje do prováděcího nařízení a z něhož jen vlastně první paragraf jedná přímo o upravené materii. Druhý přináší výpočet trestních sankcí, pátý závěrečná ustanovení. A tak se mimoděk vynořuje otázka, nebyla-li také jedna ratio legis v ustanoveních §§ 3 a 4, které vyjmenovávají úřady a orgány, jimž přísluší bdíti nad zachováváním předpisů tohoto zákona a ustanovují příslušnost. Uvážíme-li, že nový zákon deroguje ustanovení sotva vztěho zákona č. 81 z roku 1935 o jízdě motorovými vozidly a prováděcího nařízení č. 203/1935, nemůžeme projevit příliš nadšení nad vyspělostí techniky zákonodárné činnosti.

Tenorem zákona — resp. jeho § 1 — je uložení povinnosti opatřit veřejné silnice a veřejné cesty jakož i ulice a náměstí dopravními značkami. Úkolem dopravních značek je upravovat dopravu a to nejen na silnicích, ale i na cestách, najmě kde se stýkají se silnicí neb železnicí. Komu se ukládá povinnost značky zříditi, osnova neříká, pouze ukládá správám silnic a cest resp. obcím, aby na svůj náklad značky na vhodných místech *umístily* a udržovaly v řádném stavu. Z důvodové zprávy se dočítáme odpověď ke svému dotazu: značkování silnic bude v době, kdy zákon nabude účinnosti, téměř plně provedeno podle smlouvy státní silniční správy s Autoklubem RČS a to s investičním nákladem asi 5.800.000 Kč. Investiční náklad spojený se značkováním silnic nestátních v délce asi 70.000 km lze odhadnouti na cca 21.000.000 Kč, značení průjezdních tratí ve větších obcích si vyžádá nákladu asi 2 mil. Kč. Vlastníkům a uživatelům nemovitostí při silnicích a cestách se ukládá povinnost trpět umístění značek.

Značky mají být čtyř druhů: výstražné, zákazové a příkazové, s dopravními pokyny a všeobecně informační. Důležité bude dodržeti zásadu, že se nutno zdržet zřizování reklam, které by mohly vést k záměně s dopravními značkami.

čb.

Normativní ochranu názvu »hotel«, zavedlo sousední Rakousko nařízením ministerstva obchodu č. 377/1937. Následovalo jiné země s vyspělým cestovním ruchem, dokazujíc tak, že se k nim oprávněně počítá a

že podnikání cestovního ruchu má pro ně těžký význam, jako kterýkoli jiný průmysl. Českoslovenští podnikatelé domáhají se již po 10 let vydání podobného nařízení, zdá se však, že Československo zůstane opět až za ostatními státy býv. rakousko-uherského právního řádu i v úpravě této právní materie.

Nařízení má pouze čtyři paragrafy, upravuje však látku velmi důkladně. Stanoví, že k užívání názvu *hotel* je kromě hostinské a výčepnické koncese podle živnostenského řádu třeba devíti technických podrobností, jež vypočítává. Je-li hotel spojen s provozem výčepnickým, podávají-li se tedy v podniku jídla a nápoje, musí být kromě místnosti nálevny ještě zvláštní oddělená místnost jídelny nebo čajovny. Ostatní technické podmínky jsou: ve Vídni 50, mimo Vídeň nejméně 30 pokojů, hostům pronajímaných, v každém poschodí hygienicky bezvadné splachovací záchody, elektrické světlo v celém domě, telefon v domě a světelná nebo zvonková signalizační zařízení ve všech pokojích. Těchto pět podmínek musí být splněno, je možná dispens po slyšení společenstva a obchodní komory, nemá-li podnik udaný minimální počet pokojů anebo elektrické světlo po celém domě.

Tato výjimka umožňuje, aby i menší podniky — vyhovují-li ostatním požadavkům — a podniky v obcích, kde není elektrické světlo, mohly dostati právo užívat názvu »hotel«. Nařízení stanoví dále, že podniky ve Vídni musí mít nejméně ve dvou třetinách, mimo Vídeň v třetině pokojů tekoucí teplou a studenou vodu a ve všech místech nejméně ve dvou třetinách pokojů ústřední topení. Dále musí míti společenskou místnost, halu, čítárnu nebo pisárnu a v každém poschodí aspoň jednu společnou koupelnu. Z těchto čtyř požadavků musí být vždy vyhověno aspoň dvěma najednou.

Nařízení rozlišuje dále mezi hotely a pensiony. Pensiony jsou podniky, jejichž koncese obsahuje obmezení ohledně doby nejkratšího pronajmutí, i když jinak odpovídají všem požadavkům hotelu.

Mezi sankcemi je ustanovení, že titul hotelu může být odňat při hrubém, zatvrzelém opomíjení předpisů a při nepřizpůsobování se požadavkům doby, jak je mezinárodní obecnost žádá. Odnětí se činí na návrh společenstva výčepníků a hostinských.

Nařízení nabývá platnosti 1. srpna 1938.

čb.

Z cizího zákonodárství. V Rakousku byly vydány v roce 1937 ještě tyto normy širšího dosahu: Nař. č. 413, jímž byla na podkladě vzájemnosti zrovnoprávněna pro studium na vysokých školách říšsko-německá vysvědčení středoškolská; pokud však byla vydána rakouským státním příslušníkům, jsou tito povinni složit doplňovací zkoušku z rakouské vlastivědy. V nař. č. 424 jsou vyjmenovány akademické tituly v Německu nabyté, jichž je dovoleno — ovšem po nostrifikaci — v Rakousku užívat. Titulu *Dr. habil.* (*Doctor habilitatus*) však je dovoleno užívat jen s udáním, jakého oboru se doktorát týkal a na které univerzitě bylo habilitace dosaženo. Tedy na př.: »*Dr. phil. habil. Göttingen.*« — Zákon č. 444 zrušil fond pro podporu válečných poškozců, zřízený v roce 1919 a převedl jeho jmění na stát. Zákon č. 458 se týká úpravy poměru vojenských úředníků (odpovídajících asi našim »službám« v organizační branné moci). — Zákon č. 466 o ulehčení zadlužení obcí stanoví možnost nedbatí zlaté doložky a spláceti takové dluhy bankovkami v poměru 115 ku 100 zlatým šilinkům. Zákon č. 487 rozšířil toto pravidlo též na splácení dluhů v oboru stavebního ruchu.

V Německu u byl vydán 3. XI. zákon o osobním stavu (o formalitách při sňatku, narození a úmrtí). Zákonem z 5. XI. byly osoby zbavené německého občanství vyloučeny z nabytí majetku darováním a dědictvím a stanoven smíšený sňatek za důvod pro odeprání povinného dílu dědického. — Nařízení ze 13. XI. je silničním dopravním řádem (o 75 stranách). — Zákon ze 24. XI. stanoví na radiové vysílání bez povolení (*Schwarzsender*) trest káznice bez omezení. — Zákon z 8. XII. se

týká všeobecné úpravy dopravy osob a věci po zemi. — Zákonem z 9. XII. byla dána nová ústava hansovnímu městu Hamburku. — Zákon z téhož dne organizuje Německý červený kříž. — Dne 29. XII. bylo vyhlášeno, že majitelé sovětských cestovních pasů potřebují k odjezdu z Německa zvláštní visum. — Zákon z 5. I. 1938 stanoví řízení o změně křestního nebo rodinného jména. Změny povolené před rokem 1933 mohou být do konce roku 1940 prohlášeny za neplatné. — Nařízení ze 6. I. se týká hlášení pobytu. —ý.

Ze Sbírky zákonů a nařízení. Pod čís. 1 vyšlo v roce 1938 nařízení o celních přírážkách na celní sazby, týkající se obilí, pod čís. 18 pak nařízení o celních sazbách na sádlo. Opatření Národní banky o platech do ciziny byla vyhlášena pod čís. 2, 3 (Německo) a 12, 13 (Maďarsko). — Pod čís. 4 a 14 byl vyhlášen den, kdy lze uplatňovati nároky na uspokojení při likvidaci »Ústřední banky německých spořitelců«, »Karlovarské spolkové banky« a společenstev »Deutsche Landbank« a »Deutsche Volksbank«. — Vyhláška č. 5 se týká zřízení politické expositury v Opocně (t. j. expositury okresního úřadu v Novém Městě nad Metují), vyhláškou č. 8 pak byla znovu zavedena visová povinnost ve styku s Rumunskem. — Vyhláškou č. 6 byla prohlášena místní dráha z Bratislavy k Bergu za dráhu drobnou. — Mezinárodní působnost státních úmluv byla vyhlášena pod čís. 7 (dodatkové ujednání k obchodní smlouvě s Rumunskem), 9 (obchodní smlouva s Ecuadorem), 10 (obchodní smlouva s Australským soustátím), 15 (dodatková obchodní dohoda s Řeckem), 17 (dodatková hospodářská úmluva s Německem) a 20 (dodatkový protokol k obchodní smlouvě s Polskem). Znění obchodní dohody s Řeckem je uveřejněno pod čís. 21. — Nařízení č. 19 provádí zákon o dopravě motorovými vozidly (č. 77/1935 Sb. z. a n.) po stránce dopravy zvířat. —ý.

In margine. Parlamentní výbory projednávají několik význačných unifikačních osnov. Dozvídáme se o tom ze zpráv ČTK., že se dospělo až k § tomu a tomu, po případě kolik (desítek?) §§-ů výbor projednal za den, ale zůstává tajemstvím jen zasvěcených, co bylo přijato, co odsunuto na pozdější projednání, co bylo změněno atd. Než právě toto nás zajímá, ne kolik §§-ů se probralo nebo pročtlo. Jak se zdá, naše parlamentní režie nemá ráda, když se veřejnost zajímá o zákon dříve než je odhlasován, a nejraději vidí — sama sobě na škodu — když známe zákon teprve tehdy, až je vyhlášen ve Sb. zák. Pak by se ovšem nemohlo státi to, čeho jsme na př. byli svědky na schůzi odborného, nade všechnu politiku povzneseného spolku, že by se debatovalo o některých §§-ech budoucího obč. zák., aby nakonec vstal přítomný referent ministerstva a upozornil, že debata je bezpředmětná, protože ony §§-y už byly zcela změněny. Ale protože je vázán úředním tajemstvím, nemůže prozraditi, jak nyní tyto §§-y dopadly. —

Zprakticování právnického studia, spolu i se snahou po t. zv. praktickém doktorátu práv (a contr. vědeckého doktorátu) nejlépe pochopily nesporně repetitorské školy. Tento neblahý úkaz, který se rozšiřuje již ze zamořené Prahy i do Brna a Bratislavy, je pouhým důsledkem mechanisace právnického studia, kde studenti studují jen a jen pro praksi. Zakládá se na jakémsi počtu pravděpodobnosti, že určité otázky se valnou většinou, zejména u examinátorů méně dbalých, stále vrací, a ovšem že i praxe pracuje v opakujících se problémech, tedy je to důsledek praxe jaksi domyšlené i do toho studia. Vše je proti tomu málo platné. Pomoci by mohli jednak rozumní (a spravedliví) examinátoři, kteří by pátrali po vědeckých základech zkoušeného, jednak rozumní studenti. Protože však od tohoto ideálu jsme velmi daleko z mnoha příčin, budeme dále čístej volání po zprakticování studia se strany studentů a po praktickém doktorátu — se strany profesorů. —

Na konci roku stojí za to prohlédnouti si časopisy, jak si všímají běžných aktualit. Nás zajímají především věci právnické. Prohlédneme-li je trochu důkladněji, vlastně se podíváme, jaký téměř božský klid vyvírá

z obsahu právnických našich listů. Naše redakce prý se až zhrozila, když si srovnala obsah svého časopisu s obsahy ostatních časopisů a téměř v ní vzklíčily pochyby, zda vlastně neobírá své čtenáře o klid proti čtenářům jiných časopisů. Projednávají se různé významné osnovy, ale právník se o nich ve svých časopisech nedoče.

Z celého světa právníckého a hospodářského. *Albanie:* Vláda připravuje hospodářskou desetiletku. — *Anglie:* Vláda vypracovala osnovu zákona o zásobování obyvatelstva ve válečných dobách; zásobování tu bude řídit zvláštní generální kontrolor. — *Dánsko:* Říšský sněm se usnesl na novém valutovém řádu. — *Egypt:* Pozemková daň drobných zemědělců byla na dobu 5 let snížena o 20—50%. — *Estonsko:* Nová ústava nabyla účinnosti; podle ní se skládá Národní Shromáždění ze dvou komor, z nichž jedna jest konstituována obecnými volbami a druhá jest organisována stavovsky. — *Italie:* Povinné míchání benzínu s lihem bylo odstraněno. — Vydán byl dekret o doplnění rozpočtu pro Východní Afriku; po dobu 6 let bude poskytnut zde příspěvek 1 miliardy lir a kromě toho byla určena částka 12 miliard lir pro veřejné práce ve Východní Africe. — *Maďarsko:* Sněmovně byla předložena osnova volebního zákona; osnova obsahuje ustanovení, že všechny proslovy na volebních schůzích musí být zachyceny stenografickým protokolem. — *Německo:* Byla vytvořena rada pro branné hospodářství. — *Norsko:* Diskontní sazba byla snížena ze 4% na 3,5%. — Vláda podala osnovu zákona o omezení dividend na 7%; z vyššího výnosu musí být dotovány rezervní a sociální fondy. — *Polsko:* Národní banka připravuje založení zvláštní banky na podporu motorisace. — *Rakousko:* Vláda vypracovala osnovu zákona o pobytu cizinců v Rakousku. — *Rumunsko:* Vláda rozpustila obchodní a zemědělské komory. — Pozemková daň byla nahrazena dávkou z prodeje zemědělských výrobků. — *SSSR:* Ústřední sovět se usnesl na doplňku k ústavě, kterým se přiznává předsednictvu ústředního sovětu právo vyhlásiti válečný stav. — *Švýcarsy:* Spolková rada prodloužila opatření na ochranu průmyslu. — *USA:* Osnova t. zv. protilynečového zákona, podle kterého mají být potrestáni policejní úředníci, kteří si dají vyrvatí uvězněné černochoy davem, narazila na značný odpor v senátě. Kč.

Osnova zákona o zbraních a střelivu. V systému přestavby jednotlivých našich norem dochází konečně i na předpisy o podmínkách držby a nošení zbraní, jako při ostatních novelách jde i zde nejen o novelisaci, nýbrž i o unifikaci dosavadního právního stavu. Tato přednost je tím významnější, že na Slovensku panuje v tomto směru velká nejednotnost úpravy těchto s hlediska klidu, pořádku a bezpečnosti ve státě tak eminentně důležitých občanských koncesí.¹⁾

Pokud jde o potřebu novelisace, překvapí snad, že motivem nebyla zde ani tak nutnost přizpůsobiti téměř stoleté předpisy novému stavu zbrojní techniky, jako obecná tendence zabezpečiti klid ve státě pokud možno úplnou evidencí držitelů zbraní a zostřením sankcí na nedodržení příslušných předpisů. Tento směr se objeví jasně v dalším nástinu zamýšlených novot.

Stejně jako osvědčený rakouský zbrojní patent z roku 1852 vyhýbá se i osnova, pokud lze, přesné definici zbraní, neboť v definici skrývá se vždy nebezpečí, že bude záhy předstižena technickým vývojem. Osnova tedy známost obsahu pojem »zbraň« prostě předpokládá a ponechává tak judikatuře volnost, aby zbraněmi rozuměla i nadále nejen předměty, které svou konstrukcí a vzhledem určeny jsou k útoku a obraně, jsouce způsobilé přivoditi zranění, nýbrž i takové předměty jiného původního určení, jež změněnou způsobilost nabyly dodatečnou úpravou. V § 3 podává však osnova definici zbraní střelných, podrobuje je v dalším přísnějším ustanovením než méně nebezpečné zbraně ostatní. Od všech těchto zbraní odli-

¹⁾ Úprava byla zde totiž přenechána jednotlivým županským úřadům a jen subsidiárně platí ministerská nařízení č. 5476/1914 a 5735/1914 M. E.

šují se však zbraně »zvláště nebezpečné« (§ 3), jimiž jsou všechny zbraně vojenské, zbraně zákeřné, zbraně jichž přirozená podoba byla pozměněna k tomu účelu, aby se jimi mohlo tiše zranit a konečně výbušné přístroje. Příslušné střeřivo je v zásadě naroveň postaveno svým zbraním. V těchto základních pojmech není tedy valného rozdílu vůči dosavadní právní úpravě.

Pokud jde o výrobu a obchod, držení, nošení a převod vlastnictví ke zbraním byla osnova vedena snahou po úplné evidenci všech zbraní ve státě a přináší tudíž novoty, dotýkající se širokého okruhu občanstva. Zatím co dosud bylo možno držeti (míti v úschově, nikoli tedy nositi) zbraně přes 18 cm délky zcela volně, je podle osnova i k tomu potřebí úředního povolení, a to při zbrani střelné v každém případě, pokud jde o zbraně ostatní jen tehdy, přesahuje-li jejich množství osobní potřebu držitele. Má tedy dojít i na zrezivělá monstra archaických tvarů, jež od nepaměti si chová »pro všechny případy« snad každá domácnost. Od povolení k držení zbraně nutno rozeznávat povolení k jejímu nošení. Pokud jde o zbraně zvláště nebezpečné, vyžadují se k vydání povolení zvlášť přísné podmínky. Posouzení se přenechává rozhodujícím politickým úřadům.

Prodej zbraní zůstává živností koncesovanou, zavádí se zvláštní záznam obchodníků o tom, jakou zbraň a komu prodali, zatím co prodej »dovolených« zbraní byl dosud volný, musí se kupující prokázati v každém případě povolením zbraň nositi neb aspoň držeti. Jde-li o zbraně zvláště nebezpečné, vyžaduje se povolení zvláštní. Věková hranice pro udělení zbrojního pasu je ve vládním návrhu stanovena na 16 let. Ústavně-právní výbor poslanecké sněmovny ji navrhuje zvýšiti na 18 let. Ztrátu neb odcizené zbraně nutno neprodleně hlásit. Náhražkou zbrojních pasů pro cizince, dlcí na území republiky, jsou zbrojní průvodní listy pro cestující, vydávané našimi zastupitelskými úřady. — Trestní sankce jsou opět správní a soudní a možno je celkem prohlásiti za přísnější, než je tomu dosud.

Kert.

Program XXIV. Mezinárodní konference práce. Na 2. června 1938 je svoláno do Ženevy XXIV. řádné zasedání Mezinárodní konference práce. Na jednacím pořadu jsou zatím tyto otázky: 1. Technické a odborné školení učňů. 2. Úprava pracovních smluv dělnictva v koloniích a podobných územích. 3. Najímání, umístování a pracovní podmínky dělnictva, hledajícího práci v cizině, zásada vzájemnosti. 4. Úprava pracovní doby řidičů silniční dopravy a jejich pomocníků. 5. Všeobecné zkrácení pracovní doby. 6. Statistika o pracovní době a mzdách v průmyslu uhelném a průmyslech rukodělných včetně stavebnictví a zemědělství. Kromě toho bude projednávána, jako obvykle, zpráva ředitele Mezinárodního úřadu práce a zprávy o ratifikaci a provádění dříve přijatých úmluv.

Dr. Jindřich.

Zaveďte obchodní akademie na místo právnických fakult! Tak asi mohla býti nejpřiléhavěji nadepsána zpráva, kterou přineslo poslední číslo »Všehrdu« na tomto místě pod hrůzným názvem »Specialisace a zprakticování právnického studia«. Proto není ani třeba bráti její návrhy za předmět vážné diskuse a zdá se, že je třeba pouze připomenouti, že o problému úpravy právnického studia, t. j. studia na fakultách našich *universit*, měli by se rozepisovati jen ti lidé, kteří v účelu tohoto studia vidí vyšší cíl, než přípravu diurnistů. Je ovšem nutno přiznat, že nemalé zmatení mysli mohly tu zaviniti i projevy některých vysokoškolských praktiků, kteří se při debatě o reformě právnického studia opětovně dožadovali rozšíření studijního programu v zájmu zcela určitých oborů státní služby konceptní, na př. finanční, a byli ochotni takovému zájmu obětovati vlastní poslání opravdu vědecké výchovy právnické. Snahy po »zprakticování« studia, jak se nyní vynořily i ve »Všehrdu«, jsou jen odstrašujícím výstřelkem této tendence, která by nejraději hotového (t. j. s fakulním studiem hotového) právníka viděla »prakticky« vycvičeného tak, aby se po nezbytná léta přípravné služby dal co nejlépe využít —

jako síla kancelářská. Nezahalujte tyto pravé cíle tvrzením, že se má právník seznámiti se vším, čeho bude potřebovat v praxi — anebo když, tak zaveďte v nejvyšším zájmu budoucích civilních soudců na fakultě kursy v řízení elektrických tramvají (viz denní zprávy z poslední doby!). — Jinak zdá se mi krutou zradou vlastního hnězda, uplatňuje-li se tak nekulturní hledisko na účel právnického studia z kruhů zřejmě blízkých posluchačům práv. fakulty Masarykovy university (viz počátek cit. zprávy), jejíž sbor se dovedl právě nejrozhodněji postavit za naprostou nutnost vědeckého základu práv. studia.

M. Boháček.

Přednáška prof. Le Balle-a na Karlově universitě. Francouzský ústav hostil koncem ledna a počátkem února profesora občanského práva na universitě v Lille — Roberta Le-Balle-a, který také pronesl slavnostní přednášku na právnické fakultě Karlovy university o kodifikaci a národní jednotě. Řečník načrtl v této přednášce celý historický vývoj kodifikačních pokusů a snažil se dokázat, jak kodifikační díla vyvrcholovala vždy politické sjednocení jednotlivých národů. Tak zejména veliké zákoníky z doby francouzské revoluce utvrdily politickou jednotu Francie, která se po staletí vyvíjela a teprve velkou revolucí byla definitivně upevněna. Podobně tomu bylo v třicátých letech minulého století i v Rusku. Oba velké národy, které se politicky sjednotily až v druhé polovině XIX. století, národ italský a německý rovněž kodifikační prací zakončily dlouhý sjednocovací proces. V této zajímavé přednášce, týkající se vlastně jakési filosofie právních dějin, přešel však řečník poněkud zběžně vývoj ve staré monarchii rakousko-uherské. Tam totiž nebylo možno říci, že kodifikace (alespoň pokud jde o občanský zákoník) by byla bývala vyvrcholením sjednocovacího vývoje politického. Naopak byla jistě prostředkem, který by politické sjednocení připravil a urychlil. Bylo jistě zajímavé sledovat tuto sociologickou funkci kodifikačních snah, která se znovu objevuje v nově vzniklých státech střední Evropy. U nás bohužel nebyl politický význam kodifikačních prací až do nedávné doby dostatečně oceňován. Zapomínalo se, jak naproti tomu na př. Maďarů úmyslně nepřikročovali k reformě právního řádu jen proto, aby neporušili, byť i jen imaginární, celistvost »zemí svatoštěpánské koruny«, mezi nimi i Slovenska a Sedmihradska, kde stále ještě jsou v platnosti velké zákoníky (případně obyčejové právo) starých Uher. Thema přednášky bylo tedy velmi aktuální, třebaže skýtalo i velmi mnoho zajímavostí historických.

Dr. Vaněk.

Právnická jednota v Praze pořádá schůze, které se budou konati o 18. hodině v síni čís. IIa (v přízemí) v budově právnické fakulty v Praze-I. u Čechova mostu. *Ve čtvrtek dne 3. března 1938:* univ. docent JUDr. Frant. Vážný, vrch. odb. rada ministerstva pošt a telegrafů: »*Pojem „obchodníka“ a „obchodu“ („obchodní živnosti“) v právu obchodním a živnostenském.*« *Ve čtvrtek dne 17. března 1938:* Doc. JUDr. Jar. Pošváb, odbor. rada ministerstva vnitra: »*O aplikaci právních norem.*« *Ve čtvrtek dne 31. března 1938:* JUDr. Ing. Pavel Vitouš, vrch. min. komisař ministerstva veřejných prací: »*O báňských oprávněních nabytých báňskou propůjčkou.*« Vstup volný.

Ur.

Literatura.

Dr. František Weyr: Československé právo ústavní. Melantrich, Praha 1937 »Vysokoškolské rukověti 5.« Str. 340, cena Kč 120.—

Na konci září 1937 vyšlo dlouho již očekávané III. vydání Československého ústavního práva prof. Dr. Františka Weyra. Je to dílo vskutku vynikající, které se důstojně řadí k Teorii práva, vrcholu dosavadní kritické činnosti normativní školy brněnské, a představuje nejdokonalejší systémem ústavního práva v české literatuře. Kniha má svůj účel již předem